

slaget under Nr. 32. Forkastes derimod Forslaget under Nr. 21, maa jeg holde paa de 50,000 Rbd. + de 10,000 Rbd. — Der er jo en naturlig Opfordring for mig til at udtale mig bestemt om min Stilling ligeoverfor dette Forhold, og jeg troer, jeg gjorde det, da jeg begyndte at udtale mig over Forslaget under Nr. 21, men det er maaffee dog rigtigt, at jeg endnu tilføjer, at saafremt det nævnte Forslag vedtages, som det nu foreligger, opfatter jeg Forholdet saaledes, at der derved bliver paalagt Regjeringen et morallt Baand, hvisølge den har at indrette Theatrets Drift paa en saadan Maade, at den selv under temmelig vanskelige, ja selv under meget vanskelige Situationer dog maa see at komme ud af det med, hvad der staaer til dens Raadighed, og ikke bør komme til Rigsdagen i de 5 Aar, her er Tale om. Paa den anden Side betragter jeg det ogsaa som et morallt Baand, der er lagt paa kommende Rigsdage, saaledes at de ikke ville nægte de 50,000 Rbd. om Aaret, og at ikke den Omstændighed, at Theatret muligt kan faae et noget større Overskud, end det nu har, skal medføre, at man formindsker Tilskudet med 10,000 Rbd., ja maaffee med 15,000 Rbd.; thi, som jeg sagde før, det er en lille Beholdning, jeg har ligeoverfor denne store Be- drift, og jeg kan forsikre, at jeg egentlig ikke seer rolig paa den hele Situation, før jeg kan bringe det dertil, at der er en Beholdning af 50—60,000 Rbd.; først da kan man tænke sig, at Situationer, der ere uberegnelige, kunne bæres. — Naar man urgerer, at der kun skal vedtages Bidrag for eet Aar, kan jeg egentlig slet ikke forstaae, hvorledes man kan gaade ind paa hele det foreliggende Forslag; thi jeg veed aldeles ikke, hvad det skal betyde at give mig Lov til at slutte femaarige Contracter, naar den hele Bevilling kun gjælder for eet Aar, og naar jeg ikke kan stole paa, at jeg har den for længere Tid. — Der blev af den ærede Ordfører for Fi- nantsudvalget rettet et Spørgsmaal til mig angaaende Punkt 8 i Forslaget under Nr. 21 om Lønningsforøgelse istedetfor Sædom- skrivningstillæg, idet han spurgte mig om, hvilket Bedrag de kongelige Skuespillere skulde

have. Dertil maa jeg svare ham, at der staaer i den Lov, han sigtede til, nemlig den almindelige Lønningslov: „Opgjørelsen af de Lønninger, som tilkomme de Embeds- og Be- stillingsmænd, der lønnes efter Lønningslove eller i Genhold til Finantsloven, forelægges Finantsministeren, inden nogen Anvisning af disse kan finde Sted.“ Jeg har forelagt Fi- nantsministeren dette Spørgsmaal, men vi have endnu ikke afgjort det. Dette kan natu- rligvis imidlertid kun gjælde, forsaavidt der er Tale om, hvorledes der skal forholdes for Diebliffet, da vi kun have Loven af 26de Marts 1870; men hvorledes der skal forholdes i Fremtiden, maa naturligvis efter min Me- ning afgøres overeensstemmende med, hvad vi her vedtage. Der som Punkt 8 i Forslaget under Nr. 21 vedtages og ligeledes den Pa- ragraph i Forslaget om Tilveiebringelsen af en ny Theaterbygning, som siger, at de i Finantsloven for 1870—71 fastsatte Regler for Lønningerne skulle fremdeles gjælde for 5 Aar, troer jeg, at Sagen dermed maa være afgjort; den almindelige Lønningslov maa da vige for den specielle Lov. Der staaer yderligere i § 9 af den almindelige Lønningslov: „Istedet- for disse forskellige Tillæg tilstaaes der de Embeder og Bestillinger, hvilke saadanne hid- til have været tillagte, indtil Lønningsvilkårene ved nye Lønningslove ere blevne for- andrede, følgende Lønningsstillæg“ o. s. v. Jeg kan saaledes ikke see rettere, end at de Bestemmelser, vi her discutere, maae, naar de blive vedtagne som Lov, ogsaa komme til An- vendelse. At dette er mig behageligt, er langt- fra Tilfældet, men det er min Mening. Vist er det, at jeg som Minister ikke kan forsvare at yde et større Lønningstillæg, end der kan tilkomme de Pagagjældende efter Loven, naar jeg skal notes med et Tilskud af 50,000 Rbd. til Theatrets Drift. At ikke engang Bedraget for Sædtillægget er tilstrækkeligt, derfor have vi blandt Andet en Garant i den Commis- sionsbetænkning, som i sin Tid forelaa; thi den gif ud fra, at man kunde have andre Sæd- tillægshestemmelser for Theatrets Personale end for de øvrige Embedsmænd. Ikke desto mindre bestemte den accurat de Sætter, som staae her, og den gjorde det, saaledes som det fuld-